

Az ötéves terven felül

A Tatabányai Szénbányászati Tröszt dolgozói szombat reggelre teljesítették második ötéves tervüket. Az idén naponta ötven vagonnal adtak többet, mint 1961-ben. Ugy számították, december végéig 260 000 tonna szenet adnak második ötéves tervükön felül.

Görög narancs, kubai grape-fruit

Az idén — az olasz narancs lassúbb érése miatt — csak későbbre, december közepére ígért narancsot a kereskedelem. A „határidőt” azonban sikerült megrövidíteni. A külkereskedelem érdeme, hogy a vártnál hamarabb jött s már a mikulási ajándékok között is ott lehet a kedvelt déligyümölcs.

Az idei első narancsszállítmány — görög navels — egy-két napja érkezett, s szombaton került az üzletekbe, Budapesten és vidéken egyaránt 9-9 vagon. A narancsszezon ezzel megkezdődött, most már folyamatosan várják az újabb szállítmányokat, az idén még több mint 2500 tonna narancsot.

Ezenkívül, ugyancsak kezdetnek, csatolónak, mintegy 6 vagon kubai grape-fruit is forgalomba került.

FIR-kongresszus Budapesten

A Magyar Tudományos Akadémia dísztermében több mint 300. részvevővel csütörtökön kezdte meg munkáját az Ellenállók Nemzetközi Szövetségének (FIR) ötödik kongresszusa. Ezúttal először rendezik hazánkban a nagy jelentőségű tanácskozást, melyre 23 országból várnak küldötteket. Az első külföldi vendégek hétfőn érkeznek Budapestre.

A szovjet delegációt Timosenko marsall, a Szovjet Hadviselték Bizottságának elnöke, a Szovjetunió kétszeres hőse vezeti. A küldöttség tagjai sorában lesz a Polevoj regényéből nálunk is jól ismert Mereszjev, továbbá Fjodorov, az egykori partizántábornok — mindketten ugyancsak a Szovjetunió hősei. Dr. Ettore Tibaldi professzor, a FIR elnökének vezetésével jön Magyarországra az olasz delegáció. A francia küldöttség sorában foglal helyet Alexandre Glasberg abbé, a francia ellenállási mozgalom egyik kimagasló alakja.

A négynapos kongresszus megnyitó ülése december 9-én délelőtt 10 órakor kezdődik.

A Hidépitő Vállalat hódmezővásárhelyi építészvezetője külső munkára alkalmas

vízvezeték- és csőszerezőket.

Jelentkezni lehet az építészvezető Hódmezővásárhely, Kínizsi u. 26. sz. alatti irodájában.

V. S. 28150

KÖZÜLETEK RÉSZÉRE

ipari elektromos hűtőszekrények, pultok és berendezések, konyhaiipari feldolgozógépek és konyhaiipari felszerelések, valamint presszógépek f. évi szállítása érdekében keresse fel vállalatunk mintatervét, ahol vevőszolgálatunk minden műszaki kérdésben rendelkezésre áll.

MÚART Vállalat B.-pest. VI., Rudas László u. 18. Bp. 693

Tájékoztató

a szegedi árudák módosított nyitvatartásáról

HÁZTARTÁSI BOLT, Bajcsy-Zsilinszky u. 22. sz.
Nyitva naponta: 8-18 óráig
szombaton: 8-15 óráig
PAPÍR ÍRÓSZER bolt, Aradi v. tere 4. sz.
Nyitva naponta: 7-12 óráig, du. 15-17,30 óráig
szombaton: 7-15
Kérjük kedves vásárlóinkat a fenti nyitvatartási időt figyelembe venni.
Cs. m. V. Iparcikk Kisker. Vállalat V. 17019

Közös úton — közös cél felé

A pedagógusok és a KISZ kapcsolatáról tanácskoztak a gépipari technikumban

Tanulságos, élénk és hasznos vitát kiváltó előadást tartott a szegedi Déri Miksa Gépipari Technikum tanári kara számára Csöme Lajos, az iskola KISZ-szervezetének patronáló tanára.

Elmondotta a többi közt, hogy az iskola fiatal-ságának összetétele kivételesen jó, hiszen évente többszörös a túljelentkezés ebben az intézetben, s mód van arra, hogy a legrátermettebb gyerekeket válogassák össze. A tanulók többsége határozott híve a szocializmusnak. A KISZ-szervezet a közelmúltban is jelentékeny mértékben segítette elő azt, hogy az ifjúság marxista világszemléletét megszilárdítsa, s a diákság a szocialista erkölcsi normák szellemében éljen és dolgozzék. Igyekezett a szervezet tudatosítani azt is, hogy egy-egy tanuló értékét tanulói társai körében elsősorban az határozza meg: mily mértékben képes az illető példát mutatni az iskolai fegyelmet megszilárdításában, a közösségért való munkálkodásban, áldozatvállalásban. A KISZ-szervezetnek a tanári kar igyekszik messzemenő segítséget adni abban, hogy a tanulók ne csupán tárgyai, hanem alanyai is legyenek a nevelésnek.

Az érzelmek fontossága

Hangsúlyozta, hogy a fiatalok világnézete nem épülhet kizárólagosan a hűvös tudati tényezőkre, feltétlenül szükséges ezeket akaratilag indítékokkal, érzelmi elemekkel összeötvözni. Ennek érdekében a nevelőtestület további fokozott segítségére van szükség, hiszen a koncentrált nevelői ráhatás, a KISZ-szervezet még aktívabb támogatása — a fiatalok önállóságának szem előtt tartásával — nagymértékben járulhat hozzá a politikai nevelő munka eredményességéhez, ahhoz, hogy minden alkalommal az építő, progresszív magatartásuk legyenek a hangadók. Egy esztendő óta a fiatalok különös élénkséggel érdeklődnek politikai kérdések iránt, azon kell tehát lenni, hogy érdeklődésüket — az Ifjúsági Akadémia és Fórum megfelelően értékes rendezvényein — helyes módon elégítsük ki.

A fiatalok vitafórumait a

Bölcsészettudományi Kar harmadéves hallgatói vezetik. Azok a vitafórum-vezetők jártak el helyesen, akik nem „előadásokat” igyekeztek tartani, hanem közvetlen hangú baráti beszélgetésekké képesek oldani az összejöveteleket.

E vitákon persze, olykor megnyilvánulnak túlzott követelések is a fiatalok részéről, hiszen az ő számukra természetes életforma a szocializmus, olykor képtelenek — élmények híján — összevetni reálisan eredményeinket a múlt sötét és sávár jelenségeivel, igazságtalanságaival.

Színes programot!

A konkrétumokban gazdag expozé követő hozzászólások sorát Páldi Ferenc igazgató nyitotta meg. Hangzott, hogy a KISZ-munka támogatásával a pedagógusok elsőrendű kötelességüknek tesznek eleget. A KISZ-munka legfontosabb tényezője a politikai tartalom, ennek mindig párosulnia kell az életkori sajátosságokat messzemenően figyelembe vevő helyes, színes programmal. A KISZ-vezetők keressék meg azokat a lehetőségeket, melyek a fiatalok romantika iránti vonzalmának kielégítésére a legalkalmasabbak, tegyék sokoldalúvá, vonzóvá a KISZ-életet. Ügyni kell arra, hogy a végzett fiatalok jövőjéről ejtve szót, mindig a valóságot rajzoljuk eléjük, ne festgessünk problémátlan, túl rózsaszínű jövőt, neveljük őket az objektív tényeknek megfelelően, hangoztassuk előttük, hogy az élet — küzdelem, melyben keményen, a közösségért áldozatosan meg kell küzdeni a boldogulásért.

Dr. Varga Miklós tanár, az iskola pártszervezetének titkára egyebek között arra mutatott rá: a pedagógusok minden alkalmat ragadjanak meg arra, hogy minél több időt töltsenek a fiatalok körében, minél többször beszélgessek azokról problémáiról.

Ki a mintakép?

Dr. Milasin Gyuláné tanárnő az osztályfőnöki órák kihasználását is ajánlotta a KISZ érdekében. Elmondotta, hogy osztályában nyoma sincs a „fásultság” problémának, s az osztály KISZ-megbízottjáról — név nélkül, írásban — ilyenféle véleményeket adtak a gyerekek: „Eros kezű, határozott, jól tanul, udvarias. Összeforrt az osztállyal. Jól tölti be az összekötő kapcsolatot a tanári kar és az ifjúság között. Ot tekintem mintaképemnek.” Az életkori sajátosságoknak megfelelően a természetjárás,

irodalmi szakkörök, sportvetélkedők közösségformáló jelentőségét emelte ki.

Komáromi Ferenc tanár az itt-ott jelentkező, túlzott anyagiasság nyesegetésére hívta fel a figyelmet.

Sok értékes gondolatot tartalmazott dr. Korányi Kálmán, Werner István, Sisák Géza tanárok hozzászólása is. Élénk vita alakult ki a közelmúltban megjelent Ifjúsági Magazin című lap első száma körül.

A „magazin”-probléma

Mari Kálmánné a KISZ-szegedi városi bizottsága képviselőjében köszöntötte az érkezőket. A pedagógusok állandó segítségének szükségességét hangoztatta.

Az Ifjúsági Magazinról elmondta: a lap színes, változatos. Az első szám bőven foglalkozik ugyan a nyugati ifjúság életének megnyilvánulásaival, de említett nem kell fenntartással fogadni a lapot, hiszen sokkal célravezetőbb, ha ezeket a jelenségeket a mi lapunk kommentálja — megfelelő szemlélettel —, nem pedig az ellenséges propaganda fórumai... Egyébként a következő szám cíkei döntő mértékben a népi demokráciák eredményeivel foglalkoznak majd.

A tanácskozás a „kivülálló” számára is sok hasznos tanulsággal szolgált. Megállapítható, hogy a gépipari technikum tanárai szívük ügyének tekintik a KISZ-problémáit, és sok útmutatással, szeretettel képesek annak nevelő munkáját meg eredményesebbé alakítani.

Dér Endre

Újabb bányászudulót építenek

A Nehézipari Minisztérium, a Bányász Szakszervezet, valamint a borsodi, a nógrádi, az ózdi és a mátravidéki szénbányászati tröszt elhatározta, hogy a nyereségrészesedés egy részének felhasználásával Jászvácra, a Béke-barlang mellett

13 millió forintos beruházással 100 személyes hegyvidéki bányászudulót létesítenek, amelyben a légzőszervi beteg orvosi felügyelet mellett tölthetik szabadságukat. A szálló építését 1967-ben kezdik meg.

Ifjúsági hangverseny az Aulában

A középiskolások számára hirdetett Ifjú Zenebarátok hangversenysorozat tegnap délutáni előadásán dr. Mihálka György Mozart és Beethoven kamarazenei művein keresztül adott ízelítőt a klasszikus zenéből a szegedi egyetem Dugonics téri Aulájában szép számban megjelent hallgatóságnak. A fiatal közönség tekintve a bérleti sorozat négy koncertje közül

kétségtelenül ez volt a legkritikusabb, hiszen kamarazene-interpretálásról volt szó, arról a műfajról, mely a komoly zene kedvelőinek világában is az egyik legnehezebben érthető, s élvezése bizonyos esetekben csak komoly zenei felkészültséggel megelőzve lehetséges. Persze, itt sokkal kevesebbről volt szó, hiszen viszonylag egyszerű darabokat: Mozart úgynevezett nagy A-dúr és Beethoven opus 30-as c-moll szonátáját valamint a híres F-dúr románcot hallottuk két jónévű fiatal művésznünk, Kocsis Albert (zegedű) és Szabó Csilla (zongora) előadásában.

A műsor szervezőit és összeállítóit igazolja, hogy ha nem is falrengető, de értékes sikert arattak az elhangzott művek. A hangversenynek pedig ez volt a legfontosabb célja: Szabó Csilla és Kocsis Albert jó követtítőknékné bizonyultak, bár a bemutatott darabok közül csupán a Beethoven szonátát játszották igazi tudásukhoz mértén. Ott viszont felsorakoztatták a beethoveni zene minden szépségét a dübörgő forték és méltóságos pianók széles skálájában. Kár, hogy a másik két mű megszólaltatása nem sikerült így.

N. I.

Gazdag István

Mihez értünk?

Szemtanúja voltam a következő dolognak: az egyik lakónál vízvezetékét javítottak a szakemberek. Egy fiatal vízvezeték-szerelő és a vele levő ugyancsak fiatal segéd munkás. Amíg a szerelő menetel vágott, társát falat bontott, szabadba tette a hibás vezetékét. A munkát rendben elvégezték, a segéd munkás még a törmelékét is összeseperte, majd a szerszámaikat elrakták és indulni készültek.

Es a falat? Ki hozza rendbe a kivésett falat? — kérdezte a lakó.

Az nem a mi dolgunk, nem is értünk hozzá, de néhány napon belül eljön a kőműves és megcsinálja — válaszolta a vízvezeték-szerelő és elment.

Valóban, néhány nap múlva megjelentek a következő szakma képviselői: egy fiatal kőműves szakmunkás és a vele levő ugyancsak fiatal segéd munkás. A kőműves kiadta az utasítást a segéd munkásnak, hogy készítse el a maltet. A fiú elkészítette és a vödört a szakmunkás elé tette. A szakmunkás három fandi maltet kent a falra, elsímitotta, majd összeszedték holmijaikat és elköszöntek a lakóktól.

Ez a történet egy régebbi esetet juttatott eszembe. Még gyerekkoromban javították a szomszédunk házát. A falat javító kőműves rendbe hozta a tetőt is. Vagyis falat rakott, majd cserepezett. Akkor megkérdeztem a mestertől, hogy neki két szakmája van talán? „Nem — válaszolta —, de ehhez is értek, sőt, ha kell, a vízvezetékét is megjavítom”.

Az említett példákat akkor forgattam a fejemben, amikor az építőipari vállalatnál a teljesítésről beszélgettünk a vezetők. Hallgattam problémáikat, hiszen nem kis gondot jelent a szakmunkások téli foglalkoztatása, olyan munkaszervezés biztosítása, hogy mindenféle szakma képviselői megfelelő feladatokat kapjanak.

Való igaz: mit csináljon

a kőműves szakmunkás télen? Külső falazást a nagy hidegben-fagyban nemigen lehet végezni. Belső munkát lehet: például közfalakat, vakolásokat és ehhez hasonló másféle feladatokat. Az úgynevezett szakiparosok: vízvezeték-szerelők, hideg és meleg burkolók, asztalosok, festők és mászók nyugodtan dolgozhatnak, ha megfelelő minden körülmény az építkezésen. S általában az építőipari szakmunkások közül ezek a szakiparosok vannak a legkevesebben. Amíg a házat rondjuk felépítik négy-öt hónap alatt a kőművesek, a belső szerelési, szakipari munka majdnem kétszer ennyi időt követel.

Mi köze mindennek az előbb elmondottakhoz? Valami köze van. Például az első esetben mi lett volna, ha a vízvezeték-szerelő ért valamit a kőműves munkához és nem kell később megint két embernek sétálnia a távoli munkahelyre? Időt takaríthattak volna meg, s ezzel együtt termelékenységet, pénzt, fáradságot. De hova akarok kilyukadni?

Univerzálisabb, sokrétebb tudással rendelkező szakmunkásokra volna szükség. Valamikor így volt. Manapság igen „szétszedtük”, szakosítottuk a munkaköröket. Van ebben észszerű és okos dolog, nem vitás, de az már kevésbé lehet praktikus, hogy egy szakmunkás csak a maga szűk területét ismerje. Az általános szakmákban — tehát nem a gyári fűtőszalag mellett — szélesebb körű ismereteket kell elsajátítani, sőt az lenne a jó, ha a szakmunkások a rokon szakmákban is teljes értékű szakemberekkel válnának.

Mi azt mondjuk, hogy tanuljon mindenki, képezze magát, tartson lépést a fejlődéssel. Azonban kérdés, hogy mit tanuljon például a kőműves szakmunkás? Iratkozzon be a közgazdasági technikumba, vagy a jogra (vannak ilyen példák is), esetleg tanuljon meg egy újabb szakmát? Véleményem szerint helyes lenne, ha újabb szakmát tanulna! Természetesen munkája mellett és igen rövid idő alatt, hiszen rokonszakmáját félmeddig úgy is ismeri, mivel mellette végzik azt, sőt alkalmadtán ő maga is rákényszerül a „belekotarkodásba”.

Hajdanában azt mondták, hogy ahány nyelvet beszél valaki, annyi embert ér. Tegyük fel, hogy igaz ez a mondás a nyelvek esetében, de miért ne lenne akkor igaz a szakmai ismeretek esetében is? Szerintem igaznak kell lenni. Ha valaki több szakmához is ért, több embert jelent, s ez kihatással van a saját életére és üzemének életére is.

Félreértés ne essék, nem az iparitanuló-képzés jelenlegi helyzetének felforgatására célzok, hiszen a későbbi ismereteket — amelyekre gondolok — már az életben, a munkahelyen szerzik meg az emberek. Azt se propagálom, hogy a két szakma „messze álljon” egymástól. A kőműves ne a hentes mesterséget sajátítsa el, a festő meg ne az óras mesterséget. De az úgynevezett szakmai ágban igenis ismehet még egy mesterséget. A kőműves a burkoló szakmát, vagy az épületlakatos szakmát és fordítva.

Elképzeltető e vonatkozásban az anyagi érdekltség is: a több szakmát ismerő — az adott üzem területén is szükséges és felhasználható! — munkások magasabb órabérének megállapításától kezdve az ösztönzés sokféle-fajta skáláján keresztül. De végül is, ilyen úton a népgazdasági érdek és az egyéni érdek is közelebb kerülhetne egymáshoz, hiszen a munka és a munkajelentménynek valószínűleg nem jelentenek sem az üzemnek, sem az egyénnek olyan lehetetlen állapotokat, amelyek manapság gyakran előállnak például az építőipari tevékenység teljesítésénél is.